

ینا بیع المودة لذوی القربی

[353] ا [سره] میفرماید که: پیش از پیغمبر ما محمد (ص) در ادیان سابق، اسم ولی

نبود، واسم نبی بود، ومقربان حضرت خدای را که وارثان صاحب شریعتند جمله را انبیا میگفتند، ودر هر دینی از یک صاحب شریعت زیاده نبود، بس در دین آدم (ع) چندین پیغمبر بودند که وارثان او بودند، خلق را به دین او، وبشریعت او، دعوت میکردند، وهمگنین در دین نوح، ودر دین ابراهیم، ودر دین موسی، ودر دین عیسی (ع) وچون دین جدید، وشریعت جدید، بمحمد (ص) نازل شد، از نزد خدای اسم ولی در دین محمد (ص) پیدا آمد، حق تعالی دوازده کس از اهل بیت محمد (ص) را برگزید، ووارثان او گردانید، ومقرب حضرت خود کرد، وبه ولایت خود مخصوص گردانید، وایشان را نایبان محمد (ص) ووارثان او گردانید، که حدیث " العلماء ورثة الانبیاء " در حق این دوازده کس فرمود، وحدیث " علماء أمتي كأنبیاء بني إسرائيل " در حق ایشان فرمود، اما ولی آخرین که نائب آخرین است، ولی دوازدهم، ونائب دوازدهم میباشد، خاتم اولیاست، ومهدی صاحب الزمان نام اوست، وشيخ میفرماید که: اولیا در عالم بیش از دوازده نیستند، واما آن سید وپنجاه وشش کس، که از رجال الغیب اند ایشان را اولیا نمیگویند، وایشان را ابدال میگویند. ومن کلمات الشيخ العارف الکامل ابن معتوق المصري (قدس ا [سره] وأفاض علينا فیوضه) فی دیوانه فی نعت النبی (ص) وعترته الطیبین (سلام ا [علیهم): قد جل عن سائر التشبيه رتبة * إذ فوّه لیس إلا ا [فی العظم هواء دینی وإیمانی ومعتقدی * وحب عترته عونی ومعتصمی ذریه مثل ماء المزن قد طهروا * وطیبوا فصفت أوصاف ذاتهم
